

selvfølgelig passe på med, at man så ikke står og siger noget eller skriver noget, hvor man får skudt i skoene, at man er en vindbøjtel og vender på en tallerken, og nu hedder det så pludselig noget helt andet, som hr. Tom Behnke jo faktisk lige var inde på.

Det andet er, og det er sådan set vigtigere for mig, at jeg egentlig altid har haft det sådan, at jo større en sag er, desto mere forsigtig er jeg med store ord, fordi det nemt kan blive misforstået. Når man netop taler om mennesker, der oven i købet har sat deres liv på spil, så kan det nemt blive opfattet som sådan noget, der er nemt at rose og berømme, og det kan måske godt se forkert ud på tryk. Jeg vil godt medgive hr. Arne Melchior, at der skulle have stået en klarere menneskelig begrundelse for, hvorfor vi fremsætter det her lovforslag, men jeg prøver lige at forklare, hvorfor det ser ud, som det gør. Men jeg synes sådan set, det er rigtigt, at der skulle have stået en klarere begrundelse i lovforslaget.

Jeg oplever selv, og jeg kan forestille mig, at det stort set gælder alle danskere, at de, der kæmpede under besættelsen, egentlig har spillet en stor rolle for os i vores tilværelse. Jeg ved ikke rigtig, hvordan de, der er yngre end jeg selv, har det, men jeg er født lige efter krigen, og derfor har jeg også hørt om det gennem mine forældres oplevelser; hvem sådan der har været med, og også selv om man ikke var med i modstandsbevægelsen.

Jeg tror, at det har gjort, at man både som barn og senere hen rent personligt har været tvunget til at tænke meget over, hvad mod er, og hvad man egentlig selv ville ofre for nogle af de ting, man synes var vigtige her i livet.

Jeg tror egentlig, at mange også som børn har haft disse her spekulationer om: Jamen havde du selv turdet være en af dem? Jeg kan huske, jeg læste de breve, der blev udgivet fra de unge mennesker, der blev henrettet – det sidste brev til deres pårørende. Dem læste jeg som stor pige, og de gjorde et meget stort indtryk på mig. Så på den måde tror jeg, vi alle er formet af de mennesker, og at det har været med til at indgyde os en større forståelse af nødvendigheden af at have mod og være villig til at ofre noget for det, man tror på.

Så måske i en lidt senere alder er det jo blevet meget klarere for en, at det samfund, vi har, meget langt er et produkt af den kamp, der blev kæmpet. Det er jo altså helt håndfast på den måde, at hvis ikke Danmark var blevet befriet,

jamen så havde vi ikke haft det frie demokrati, vi har i dag. Men også på den måde, at det jo ikke bare var et frit demokrati, men også et vel-færdssamfund i bredere forstand. Det var det Danmark, man sådan allerede kendte dengang som et tolerant, åbent land, hvor man tog sig af hinanden og ikke var sig selv nok, men kæmpede for andre. Det var også det samfund, man kæmpede for dengang.

Derfor er det jo også utrolig vigtigt, at de mennesker, der kæmpede den kamp, og som lever i dag, forstår, at vi ikke har glemt dem og den indsats, de ydede for vores land, og at vi værdsætter den meget, meget højt. For det, de jo selv oplevede med den frygt, de var udsat for, ved at de mistede nogle af deres kammerater i de onde år, som de jo mange gange har kaldt dem, med de fysiske og psykiske mén, mange af dem stadig væk bærer rundt på, gør det jo fantastisk vigtigt for dem at vide, at de ofre ikke var forgæves, og også vide, at de fortsat bliver værdsat af os.

Det tror og håber jeg på at de ved, men det er klart, at det, at man så også yder en hædersgave, der består af nogle penge, er jo så en meget kontant måde også at bidrage til en forståelse for og en tydeliggørelse af den respekt, man nærer for de mennesker. Og vi har haft den diskussion, om hæder kan omsættes i kroner og øre.

Det er klart, at det da betyder noget for de mennesker, at de nu får de 5.200 kr. oven i de 6.800 kr., de allerede får. Om ikke andet, så har de råd til lidt mere, og der er da en del af de mennesker, der også har brug for de penge. Men de har først og fremmest brug for at se det som en påskønnelse af, at vi ikke har glemt dem, og at vi værdsætter den store indsats, de ydede for at fastholde Danmark som et frit og demokratisk samfund.

Jeg håber på, at den hædersgave vil blive forstået og modtaget i den ånd. Derfor er jeg også meget glad for den brede støtte, der har været til forslaget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil ikke undlade at sige tak for, at ministeren lukkede lidt op for posen. Jeg ved, hun ved, vi ved, at hun kan gøre det meget bedre, men sådan skulle det altså ikke være.

Jeg var inde på det før i min sammenligning med nogle blomster, man afleverer. Man lægger dem altså ikke bare på dørrinet eller rækker